

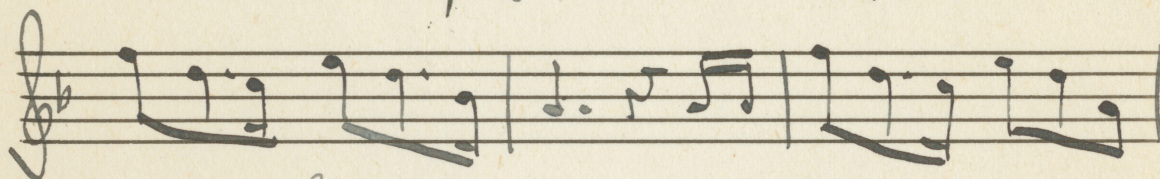
579

1308

Nagu, Nölö

Så sakta till fångelset vi vandra, mina

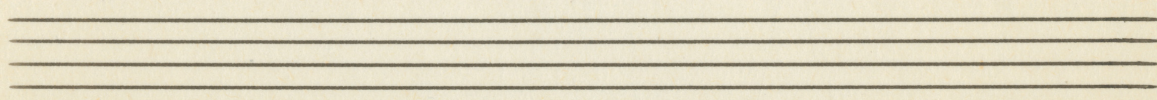
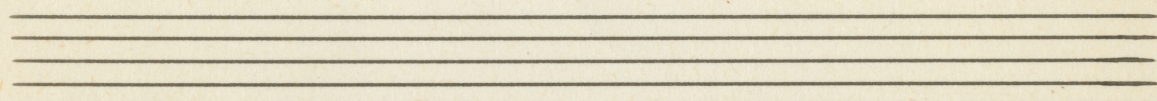
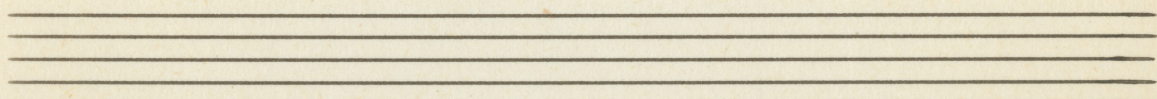
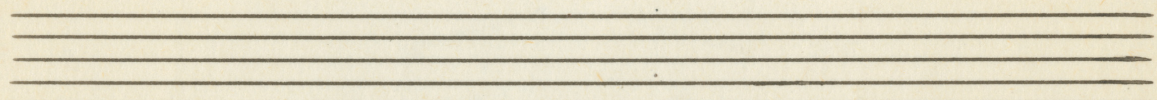
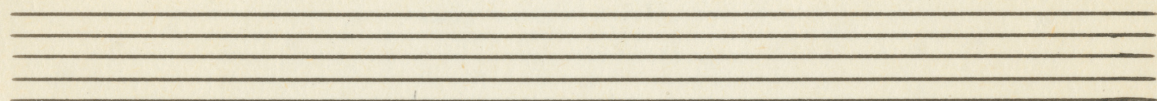
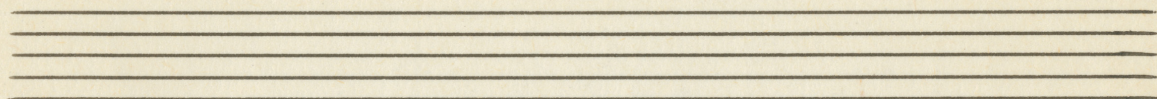
händer är bundna av järn, mina tårar på kinderna

falla, när jag måste att lämna mitt hem.

Tyra Karlsson
19.6.1923.

Säges vara diktad av en gosse från Kitis,
som, misstänkt för att vara röd, fängslades 1918.

1. Så ~~sakta~~ till fängelset vi vandra,
mina händer är bundna av järn,
mina tårar på kinderna falla,
när jag måste att lämna mitt hem.

2. Min fader och moder där hemma,
de sitta och sörja för mig.
Jag tycker jag hör deras stämma,
då jag är på en vilfanen stig.

3. Och syndare äro vi alla,
så länge vi vandra så här.
Det går lätt för en yngling att falla,
då man ej på sin Gud tänker alls.

Torde finnas fortsättning.

